

Štengarčíček

Červen 2003

Zpravodaj obce Šitbořice

Střevíčník pantoflíček
Cypripedium calceolus L.

Nejvzácnější domácí orchidej. Nachází se ojediněle v Martinickém i Diváckém lese. Údajně i v líchách. (nepotvrzeno) Patří mezi silně ohrožené druhy naší květeny

Úvodem

Milí čtenáři, dostáváte do rukou druhé letošní číslo „Štengaráčku“. Chtěl bych, aby i toto číslo přispělo k Vaší informovanosti o naší obci. Pan Starosta Vám píše o tom, které stavby se připravují, jaké jsou s tím problémy, jak se snažíme si zpříjemnit prostředí a jak nové věci hned někdo ničí. Vůbec není radostná zpráva policie ČR o trestní situaci v obci za minulý rok. Jistě si pamatujete podobnou zprávu, kterou jsme otiskli před třemi lety, kdy Šitbořice měli nejvyšší trestnost na okrese. Smutné je, že na posledním hodnocení naší obce má největší podíl mládež. Alarmující je výskyt drog u stále mladších kategorií mládeže a to bohužel i v naší obci. Proto je dobré, že se dokončuje sportovní areál a další sportoviště okolo něho. Že poctivá společnost je možná dokládá příklad ze Švýcarska.

Skončili jsme se starými historkami ze Šitbořic. Pokud se najde dobrý autor, rádi bychom v nich pokračovali. Poprvé zveřejňujeme zcela nový dokument „Operát z roku 1840“, který nebyl dosud nikdy publikován. Je tam napří-

klad velmi zajímavá informace o sirném pramenu. Další kapitoly tohoto originálního materiálu uvedeme v příštích číslech. Stále chceme pokračovat se soutěží v poznávání různých zákoutí okolí naší obce. Uvítali bychom také Vaši pomoc, a to tím že, sami přinesete nějaké staré fotografie různých míst v obci ještě před modernizací a pod. Tradičně vysokou úroveň má vinařská besídka a vzpomínky ing. Antonína Konečného, který v těchto dnech oslavil 80 let. Více bychom chtěli zveřejňovat příspěvky od Vás našich občanů a rodáků, více aktualit ze sportu a zájmové činnosti.

Nebudeme se bránit ani kritice ať našeho časopisu tak i obecních záležitostí. Pomluvám a zlobě však prostor dávat nebudeme. Další číslo vyjde před hody, to znamená že uzávěrka článků a příspěvků bude 10. 9. 2003.

*J. Zelinka
šéfredaktor*

Slovo starosty

Vážený občaně,
je za námi polovina roku, která byla co se týče práce na obci časem příprav. Mám tím na mysli takzvané investiční akce. Především je to příprava stavby čističky odpadních vod a rozšíření kanalizace. Zahájení této stavby se pozdrželo hlavně s ohledem na zajišťování finančních prostředků. Vzhledem k tomu, že tato stavba bude podstatně dražší, byli jsme nuceni požádat o navýšení dotace od státu. O tomto navýšení se má rozhodnout v měsíci červnu a následně bude stavba zahájena. Zahájení má však ještě vazbu na rekonstrukci silnice na ulici Divácké. Stavba je již zařazena v seznamu staveb na Krajském úřadě, avšak stále není jisté, zda budou finanční prostředky na tuto stavbu zajištěny v tomto roce. Existuje však příslib, že budou zajištěny nejpozději v roce příštím.

V každém případě na rekonstrukci této silnice bude v brzké době vydáno stavební povolení a připravuje se výběr dodavatele stavby. Takže zahájení a postup prací na čističce odpadních vod a budování kanalizace úzce souvisí s rekonstrukcí silnice.

Dále se připravuje stavba „Odbahnění a oprava rybníka“. Jedná se o stavbu v hodnotě devíti milionů a nyní žádáme fond životního prostředí o dotace. Pokud se podaří finanční prostředky získat v brzké době, plánujeme realizaci stavby na období 10/2003 - 9/2004.

Chceme také dokončit stavbu sportovního areálu. Je vybudováno fotbalové hřiště a jako další etapa následuje stavba tenisových a volejbalových kurtů a dětského hřiště. V současné době je v jednání finanční dotace. Také řešíme zajištění zdroje vody pro závlahu fotbalového hřiště. Chtěli jsme vybudovat další studny, ale bohužel

se nám zatím nepodařilo dostatečný zdroj vody zajistit.

Jinak v průběhu celého času pokračujeme v budování zeleně v obci. Postupně rozšiřujeme odpočinková místa, myslíme tím osazování laviček v parku a zakoupili jsme dva stoly na stolní tenis. Jeden stůl je osazen na hřišti na ul. Rovinka a druhý za starou školou. Touto cestou bych Vás chtěl požádat o pomoc. Máme mezi sebou takové, kteří ničí tato zařízení - ušpiněné, polámané a pořezané lavičky. Za starou školou máme stůl na stolní tenis chvíli a už nyní je kolem něho nepořádek (různé lahve vč. lahvi od alkoholu, igelity apod.), ušpiněná fasáda budovy a zdá se, že i ze samotného stolu si dělají chodník. Již jsme do tohoto prostoru instalovali odpadkový koš. Uvidíme, zda to pomůže. Pokud zjistíme, že škody na budově pokračují a případně dojde k poškození stolu, budeme ho nuceni z tohoto prostoru odstranit. Pomoc z Vaší strany si představujeme tak, že si budeme všimát těch, kteří tato zařízení ničí a dělají nepořádek v obci.

Tato skutečnost má úzkou souvislost se zprávou České policie, ze které vyplynulo, že Šitbořice patří mezi obce s nadprůměrnou trestnou činností mládeže. I zde záleží na nás, zda budeme k tomuto dění lhostejní. Víme, že náprava jen touto cestou není reálná. Jedná se o více faktorů, které mohou vést v této oblasti k nápravě, jako je snaha rodičů působit více na svoje děti, spolupráce se školou apod.

V případě závažnějších trestních případů se včas budeme obracet na policii. Záleží jen na nás, jak aktivně se k problémům budeme stavět.

Závěrem mi dovoluji popřát hezké prožití léta.

*Vladimír Kulíšek
starosta obce*

Zprávy

Kriminalita v Šitbořicích

Obecní úřad Šitbořice obdržel od Policie České republiky zprávu o bezpečnostní situaci na teritoriu Obvodního oddělení PČR Hustopeče za rok 2002.

V roce 2002 bylo na oddělení zaevidováno 497 věcí šetřených jako přestupky a 476 věcí šetřených jako trestné činy. Statistická objasněnost trestných činů byla ke dni 31. 12. 2002 40,27 %.

Provedeným rozbořem nápadu trestných činů v regionu bylo zjištěno, že největší nárůst trestné činnosti páchané neznámými pachateli byl ve městech Hustopeče a Klobouky a v obcích Rakvice, Strachotín, Velké Němčice a Šitbořice v době od čtvrtka do neděle. Mezi nejzávažnější kriminogenní faktory patřila recidiva pachatelů trestných činů, požívání alkoholických nápojů a užívání drog, nedostatečná výchova dětí v rodinách i školách, nezaměstnanost a nedostatečné zajištění majetku občanů.

V teritoriu naší obce bylo v minulém roce šetřeno 14 přestupků, z nichž 8 bylo postoupeno komisím pro projednání a 17 trestných činů, z nichž 2 byly navrženy na zahájení trestního stíhání.

Na základě těchto údajů vyzýváme občany ke zvýšené všímavosti, pozornosti a ochraně svého majetku.

Antonín Lengál

Nové spoje k 15. 6. 2003

Šitbořice → Hustopeče

07²⁵ → 07⁵⁵ (sobota)

11²⁵ → 11⁵³ (prac. dny)

Hustopeče → Šitbořice

12²⁵ → 12⁵⁵ (sobota)

10³⁵ → 11⁰⁶ (prac. dny)

Šitbořice → Brno

07⁰² → 07⁴⁰ (sobota)

12⁰⁷ → 12⁴⁵ (neděle)

17³² → 18¹⁰ (neděle)

Brno → Šitbořice

12³⁰ → 13⁰⁵ (sobota)

14³⁰ → 15⁰⁵ (neděle)

18³⁰ → 19⁰⁵ (neděle)

Dar mladým hasičům

DRUMAX Šitbořice, a.s. věnoval hasičskému dobrovolnému sboru pojízdnou motorovou stříkačku PS – 12. Motorová stříkačka bude sloužit k výcviku mladých hasičů, aby v budoucnu dosahovali dobrých výsledků na svých soutěžích a tím dobře reprezentovali naši obec.

Milan Němeček

Přehlídka chrámových sborů

V neděli 18. května se uskutečnila již 9. nesoutěžní přehlídka chrámových sborů v děkanském kostele sv. Václava v Hustopečích. Na přehlídce se představilo 8 sborů. (z Mikulčic, 2 z Klobouk, z Bohumilic, ze Šitbořic, z V. Pavlovic, a z Hustopeč) Hustopečský p. děkan Msgre. Václav Fišer ocenil činnost chrámových sborů a s politováním konstatoval, že mnoho kůrů v chrámech osiřelo.

František Krupička

Oslava Dne matek

Jednou z mnoha příležitostí, které nám umožňují se setkávat v příjemné atmosféře s těmi, kdo jsou nám blízcí, je i svátek maminek, babiček, tetiček a dalších osob ženského pohlaví.

I v letošním roce byl, nejen pro ně, připraven krásný program. Podílely se na něm děti z mateřské školy, které pod vedením p. učitelek nacvičily v tanečním kroužku pásmo tanečků a písniček.

Od ledna letošního roku pracuje u nás v obci také dětský folklorní kroužek Baránek, ve kterém se děti vrací k lidovým tradicím. Děti pro maminky vystoupily s jarním pásmem „Konopy“.

Následovalo vystoupení žáků ze základní školy. Bylo vidět, jak se každé dítě snaží svým vystoupením ukázat, že škola není jen učení, ale že zde děti mohou získat i vztah k něčemu co je baví a co budou rozvíjet i v dalším životě. Ať už to byl tanec, zpěv, recitace nebo sport.

Každé vystoupení bylo oceněno potleskem, protože každý chtěl poděkovat dětem nejen za jejich přání k svátku, ale také ocenit snahu a píli dětí, které program připravovaly několik měsíců se svými učiteli a i přes trému, která provází i profesionály, nám předvedly to nejlepší ze své mimoškolní práce.

Nedělní odpoledne se vydařilo a tak doufám, že se i v příštím roce s podporou strany lidové spojí jak mateřská škola, základní škola, tak i ostatní kroužky, pracující v obci s dětmi a připraví opět pěkný program pro potěšení našich nejbližších.

Zuzana Baranová

Den dětí

Po loňské dobré zkušenosti, kdy se na organizování Dne dětí podílel Svaz rybářů, mimochodem jedna z dobře fungujících organizací v naší obci, základní škola a místní obecní úřad, dohodli se všichni zainteresovaní v této spolupráci pokračovat i v letošním roce.

Po nutných přípravách (tj. ryby v rybníce, odměny pro výherce, vybavení bufetu a připravení občerstvení - rybí dobrotky - pro veřejnost, tombola, soutěže pro děti) jsme se sešli v neděli 24.5.2003 u rybníka.

Malí rybáři, někteří ve stínu stromů, na ty co strom

nezbyl, tak na sluníčku, soutěžili od rána o krásné rybářské náčiní, medaile a diplomy. Během dne také probíhaly soutěže dětí v různých dovednostech, které byly odměněny malými sladkostmi. Tady pomáhaly dospělákům už odrostlejší děti a byly jim v tom horku velkou pomocí. Zde se líbilo hlavně dětem předškolního věku.

Na kraji louky měli své stanoviště střelci ze vzduchovky. O tuto soutěž, také odměněnou medailemi, byl velký zájem, jak ze strany dětí, tak i dospělých.

Celý horký den se mohli všichni osvěžovat a občerstvovat v dobře zásobovaném bufetu a v rybí kuchyni.

Odpoledne bylo slavnostně zakončeno pasováním mladých rybářů, odměněním úspěšných chytačů ryb a střelců a také vylosováním bohaté tomboly.

S pocitem příjemně stráveného dne jsme se mohli rozejít domů a ještě jednou popřát: „Děti, všechno nejlepší!“

Zuzana Baranová

Zpráva o činnosti rybářů

V tomto roce jsme se odpojili od rybářské skupiny Boleradice a založili jsme vlastní místní skupinu. To pro nás znamenalo především zvolení si výboru který tuto organizaci povede a bude řídit. Tato věc byla projednána na ustavující schůzi dne 18. 1. Počtem 20 hlasů s přítomných 25 členů byly zvoleny, předseda skupiny František Matýšek, pokladník Lengál Vil., jednatel Lejska Fr., členové výboru Konečný P., Jarnot Fr. Na této schůzi byl projednán program činnosti pro rok 2003 a to uspořádání rybářských závodů dne 10. května, uspořádání dětského dne na rybníku 25. května a brigád. Rovněž se odsouhlasilo uspořádání rybářského plesu v roce 2004.

Rybářských závodů se zúčastnilo asi 130 lovců rybářů a mnoho jejich příznivců. 1. místo vyhrál úlovkem kapra o délce 57 cm pan Plch s Hustopečí, 2. místo pan Málek s kaprem o délce 53 cm ze Starovic a 3. místo bylo velmi zajímavé, protože součet délek ulovených ryb činil 10,60 m. Tohoto úlovku docílil pan Holánek z Blanska.

Na dětský den na rybníku, který jsme letos pořádali ve spolupráci s místní školou a pod záštitou OU přišlo a zúčastnilo se přes 260 dětí společně s rodiči. Děti si vyzkoušeli chytání ryb, někteří dokonce poprvé v životě chytili rybu. Hlavně ti nejmenší s toho měli radost. Dále pro ně byly připravené různé hry, které pro ně připravili žáci místní školy. Velký zájem byl o střelbu ze vzduchovky, ale největšímu zájmu se těšila živá zvířata. Povezili se na koních a uviděli živého hada s kterým se většina také vyfotila. Všem těm kteří nám takto pomohli vytvořit pěkný den tímto za rybáře děkují.

Součástí dětského dne bylo také přijetí mladých rybářů do Petrova cechu. Každý člen dostal na zadek rybářským právem, dal pusu kaprovi a byl pokropen vodou, samozřejmě u toho bylo veselo. Pro dospělé pak připravil již tradičně p. Vokál rybí speciality. Počasí nám přálo a tak příští rok budeme tyto akce opakovat. Také v příštím roce bychom rádi pořádali rybářský ples, ale o tom Vás budeme informovat.

F. Lejska

Honební společenstvo

Dne 23. 3. 1993 bylo založeno Honební společenstvo Šitbořice. Členy jsou vlastníci pozemků, kteří podepsali přihlášku v daném roce a vytvořili ze svých pozemků společenstevní honitbu o výměru 1 134 hektarů. Honitbu jsme pronajali Mysliveckému sdružení Šitbořice, aby zde mohlo chovat, krmit a lovit zvěř. Myslivecké sdružení platí nájem z pozemků ve výši 5 670 Kč ročně. Nájem je uložen na účtu u České spořitelny. Hrubý výtěžek na účtu činí 51 462 Kč. Na valné hromadě HS Šitbořice konané 15. listopadu 2002 bylo usneseno, že z hrubého výtěžku bude uhrazen přímý náklad na založení HS Šitbořice, Mysliveckému sdružení Šitbořice, na účtu zůstane 5 000 Kč v hotovosti a zbytek což je čistý výtěžek bude rozdělen mezi MŠ a ZŠ Šitbořice. O rozdělení čistého výtěžku Vás budeme informovat ve Štengaráčku.

Na valné hromadě byl zvolen nový výbor honebního společenstva Šitbořice: Milan Němeček - starosta, Ladislav Vokál - místostarosta, František Matýšek, Jiří Studýnka a Ing. Josef Konečný - členové výboru.

Valná hromada uložila honebnímu výboru úkoly:

- uvést honitbu do souladu se zákonem o myslivosti
- do 31. 3. 2003 uzavřít s MS Šitbořice smlouvu o pronájmu honitby na dobu 10-ti let
- honební starosta předloží stanovy HS Šitbořice Krajskému úřadu k registraci do 31. 3. 2003

Honební výbor děkuje všem členům Honebního společenstva za projevenou důvěru a věří v dobrou spolupráci s Mysliveckým sdružením Šitbořice v dalších deseti letech.

Milan Němeček
starosta honebního společenstva

Objevitelská výprava

V sobotu 17. 5. odpoledne proběhla Objevitelská výprava, kterou pro děti uspořádala farní mládež. Děti na faru, odkud výprava vyrážela, přišlo asi 35 a 11 starších organizátorů, kteří se podělili o úlohy vedoucích skupinek (hvězdopavců) a pirátů.

Výprava vedla ze Šitbořic na Diváckou Skalku. Děti se rozdělily do tří skupinek - „lodí“ a každý člen posádky měl svou funkci. Např.: kapitán, kormidelník, kartograf, kronikář, bylinkář atd. a pod vedením hvězdopavců (dvou vedoucích) se vydaly na cestu. Královna Isabela vyslala každou skupinku jiným směrem a pověřila všechny posádky různými úkoly, zmapovat cestu, vést lodní deník, získávat pro královnu nová území a přivést jí vzácné dary z nových zemí. Každá loď také obdržela od královny vlajku, kterou musela posádka chránit.

Posádky lodí také musely čelit útoku pirátů, kteří se chtěli zmocnit vzácných darů a vlajky. Námořníci byli, ale stateční a piráti odtáhli s nepořízenou.

Na Divácké Skalce na děti čekal připravený oheň k opékání špekáčků a várnice s čajem. Za dary, které objevitelé přinesli královně je odměnila sladkostmi.

Počasí se vydařilo a i cesta domů rychle uběhla.

Jarmila Zelinková

K zamyšlení

Hořká vzpomínka

Před nedávnem jedni mladí manželé, oba zahradníci sadaři, projevíli zájem o koupi rodinného domku vedle bývalého mlýna. Na zahrádce a přilehlém pozemku chtěli založit ovocnou a okrasnou školku. Vysadili si tam základní sadbový materiál. Do domku přijížděli příležitostně. Často zjišťovali, že dům byl po dobu jejich nepřítomnosti někým navštíven a vyrabován. Nezvaní návštěvníci, poškozování zařízení a hlavně krádeže nářadí a zařízení je natolik znechutily, že od koupi domku odstoupili. Protože se jim u nás jinak líbilo, ponechali již vysázený materiál pro obec. Asi 30 stromků nejkvalitnějších odrůd švestek, červené i zelené rýngle, meruňky, hrušně, třešně a také novošlechtění broskvomandloň. Za nějaký čas se tam přišli podívat. A viděli to co je tam k vidění dnes - totiž nic, stromky zmizely. Naším občanům proto zanechali vzkaz: „Podívejte se po obci, kdo má stromek s růžově natřeným kmínkem, může se přijít zeptat na název odrůdy.“ Seznam odrůd dali k dispozici redakci Štengaráčku.

Co k tomu dodat, asi také nic - jenom se stydět.

J. Zelinka

A jak to může vypadat jinde!

Koncem října loňského roku jsme jako malá delegace OÚ a hasičů navštívili družební obec Dinhart ve Švýcarsku. Zprávu o této cestě jsme již ve Štengaráčku zveřejnili. Chtěl bych ale čtenáře seznámit s jiným poznatkem z této cesty. V čem je ještě rozdíl mezi námi a vyspělými evropskými zeměmi. Jedním z našich průvodců byl také

farmář pan Vollenweider, který mluvil trochu slovensky, protože studoval v Nitře. Podrobně nám objasnil jeden ze způsobů hospodaření ve Švýcarsku. Na svých pozemcích nedaleko Curychu pěstoval pouze jahody a květiny k řezu. V době sklizně jahod pouze elektronickou poštou (ve svém počítači měl asi 1500 adres) upozornil zákazníky, že jahody jsou zralé. Oni si sami jezdili na pole a natrhali si tolik jahod, kolik potřebovali. Farmář pouze na okraji pole jahody zvážil a vybral peníze. Tento způsob sklizně je dobře zavedený a farmář nezná případy kdy by mu někdo nezaplatil a ujel, nebo že by tam lidé chodili mimo dohodnutou dobu. Ještě více jsme byli překvapeni, když nám vysvětloval systém na poli s květinami k řezu. Na vlastní oči jsme viděli pole velmi dobře udržovaných růží v plném květu. Na okraji pole byla v zemi zpuštěná betonová skruž a v ní kovová pokladnička na obyčejný visací zámek. Lidé jeli odpoledne na hřbitov, na poli si nařezali růže, peníze vhodili do pokladničky. Farmář ji jednou za čas vybíral. Takto na svých polích pěstoval od jarních květů přes letničky až po podzimní chryzantémy a růže. Se svojí rodinou pouze sadil, prováděl kultivaci a chemickou ochranu. Velmi dobře věděl kolik plochy a který druh má vysadit.

Naprosto jsem si neuměl představit, že u nás, třeba za hřbitovem by byla u silnice nepřilíhající zajištěná pokladnička a za ní velké pole květin. Jak dlouho by tam vydržela, a kolik lidí by za květiny poctivě zaplatilo?

Poctivost a morálka se nezískají v žádném referendu, ty musí každý cítit už od mládí v sobě a také vidět okolo sebe. A tady nás ještě čeká dlouhá cesta.

J. Zelinka

Škola

Mateřská škola

Už několik let s dětmi v mateřské škole vítáme jaro – vynášíme Morenu. Letos tato slavnost připadla na pátek 4. dubna. Děti nosí Morenu po celé školce, zpívají a rytmizují písničky s jarní tematikou a nakonec vyhodí Morenu z mateřské školy, aby konečně přišlo jaro.

29. dubna proběhla jarní besídka, při které děti předvedly svým blízkým pásmo, kde se proměnily ve stromy, žabky, houby, myšky, muchomůrky, zajíčky a veverky. Besídky

v mateřské škole získaly velkou oblibu. Tentokrát se přišlo na vystoupení dětí podívat víc jak 100 diváků.

Ke svátku dětí jsme v týdnu od 2. června připravili spoustu akcí a naše děti mohly slavit svůj svátek celý týden.

pondělí: školní výlet do Lednice

úterý: loutkové divadlo, „Letní pohádka“, tradiční zdobení dortů, oslava

středa: táborák s opékáním

čtvrtek: 8. ročník malování na chodníku

pátek: hledání pokladu

Poslední den oslav svátku dětí nám trochu pokazila bouřka, která poničila největší strom u mateřské školy. Děkujeme panu starostovi, panu Jiřímu Nevídalovi a místním hasičům za pomoc při likvidaci škod.

Základní škola

Další školní rok je opět u konce. Pojdme se společně ohlédnout za těmito uplynulými deseti měsíci. Rozhodně

to byla doba naplněná každodenním aktivním poznáváním, učením i porovnáváním výsledků. Děti z naší školy se zúčastňovaly školních, okrskových, nadregionálních i celostátních kol olympiád a soutěží a výborně naši školu reprezentovaly a to zejména v naukových soutěžích. Ve srovnání s ostatními školami si naši žáci v soutěžích vedli dobře a svými výsledky často předstihli i žáky z gymnázií. Nejlepších výsledků v soutěžích dosáhli žáci: Roman Guráš (9.tř.) – 4. místo v okresní matematické olympiádě, Jakub Hájek (6.tř.) – 2. místo v okresní matematické olympiádě, Lenka Nováková (6.tř.) – 3. místo v dějepisné soutěži „Bible a my“, v krajské včelařské soutěži Martin Valíček (4. tř.) – 3. místo a Zbyněk Honzák (9. tř.) - 1. místo a postupuje za Jihomoravský kraj do celostátní soutěže. Pěknými výsledky se mohou pochlubit i další žáci školy. Všichni naši žáci postupují do dalšího ročníku. Pro odcházející deváťáky je kritériem úspěšnosti přijetí na zvolenou střední školu. Těm letošním se to téměř bez výjimky povedlo. Věříme, že cesta, kterou si zvolili, je ta pravá a naplní jejich předsevzetí a životní sny.

Již tradičně jsme v průběhu školního roku připravili také akce pro rodiče a veřejnost, např.: podzimní „Dýňák“, Vánoční jarmark, karneval, vystoupení na Den matek a na setkání důchodců, vzdělávací besedy, zájezd do ekologického centra Chaloupky a další výstavy, besídky a koncerty.

Velký podíl v práci učitele vedle vzdělávání zaujímá také výchova mladé generace. Vedle soustavného výchovného působení zajišťujeme dětem navíc besedy s odborníky (lékaři, zástupci center prevence, Policií ČR, starostou obce), aby děti získaly dostatek dalších objektivních poznatků, potřebných k zodpovědnému rozhodování v situacích, které život přináší. Snažíme se včas děti upozorňovat na možná rizika a nebezpečí a chránit je tak před negativními vlivy dnešní společnosti, neboť stále častěji v novinách, televizi i ve svém okolí slyšíme o zneužívání návykových látek, šikaně, zvyšující

se agresivité mezi mládeží a dokonce mezi dětmi školního věku! Na naší škole se nám daří pozitivně usměrňovat chování žáků a na rozdíl od jiných základních škol jsme na naší škole nezaznamenali žádný případ užívání návykových látek, šikanu, ani další projevy patologického chování žáků. Učitelé pomáhají dětem řešit jejich problémy a neshody, snaží se podporovat kamarádké vztahy a tím předcházet konfliktům a agresivitě.

Také rodičům jistě není jedno, co z jejich dítěte vyrostе. Většina rodičů chápe svoji rozhodující úlohu při výchově svých dětí a vede je k dodržování norem slušného chování. V běžném životě se přirozeně vyskytnou i situace, kdy nás naše ratolesti nepříjemně zaskočí. Pokud se dítě dostane do problémů ve škole, snažíme se je vyřešit již v zárodku a společně s rodiči. Děti velmi rychle poznají, zda rodiče i učitelé táhnou za jeden provaz. Jednotné působení ve výchově i ve vzdělávání se vždy pozitivně odrazí v chování dítěte, a o to nám přece jde. O prázdninách budou mít děti více volného času a prostoru pro vlastní nápady. Je na rodičích, jaká pravidla chování jim stanoví, aby děti prožily prázdniny spokojeně, dělaly radost rodičům a nedocházelo ke zbytečným úrazům a nepříjemnostem.

Na závěr mi dovolu, abych využila této příležitosti a poděkovala všem firmám a organizacím (zejména Kulturní a školské komisi, Radě obce, Sdružení technických sportů, Pramosu) i občanům, kteří s námi v průběhu roku spolupracovali, pomáhali nám a přispěli tak k bohaté činnosti naší školy. Zvláště chci poděkovat všem učitelům za jejich náročnou pedagogickou práci a za všechno, co byli ochotni připravit pro děti navíc. Děkuji rovněž zaměstnancům školy za jejich trvalou péči o prostředí ve škole.

Přeji dětem, učitelům, rodičům i občanům pěkné prázdniny, rodinnou pohodu, pevné zdraví a dostatek času k načerpání nových sil.

*Jarmila Novotnáková
ředitelka školy*

Vinařská besídka

Na jaře vinaři s obavami očekávali, jestli se projeví působení zimních a jarních mrazů. Podle předpokladů byl některé oblasti a některé odrůdy, hlavně v mladých výsadbách částečně poškozené, nepřišlo k celoplošným poškozením. Těžko je hledat příčiny, někde to mohla zapříčinit nedostatečná vyžrálost dřeva, někde to mohla být odrůdou, která se nehodí do té oblasti a podobně. Jedině podrobným zkoumáním všech vlivů by se to dalo určit přesně.

V poslední době se mnoho mluví o tak zvaném globálním oteplování zemského povrchu a posouvání hranic pěstování vinné révy víc na sever. Je pravda, že ve 20. století se průměrná denní teplota zvýšila až o 1,0 °C a podle odborníků by se měla teplota zvýšit v roce 2010 o 1,3 °C, k roku 2030 o 2,2 °C a k roku 2075 o 4,2 °C.

Na druhé straně Jiří Svoboda - klimatolog z Prahy, výzkumem archivních dokumentů a všech dostupných

klimatických zpráv, předpokládá že skončilo čtyřicetileté období oteplování a bude následovat čtyřicet roků, kdy budou zimy chladnější a delší. Domnívá se, že v průběhu chladnější periody, která by měla trvat do roku 2030, bude přibývat dlouhých a studených zim a průměrná roční teplota bude o 0,5 °C nižší a srážková činnost vyšší. Nevylučuje výjimky, ale celkově bude takové počasí, jaké zažívali naši předkové.

V této souvislosti je dobré si připomenout některé kruté zimy jak je zaznamenala historie. Například v zimě 1010/11 se objevil led na Bosporu a dokonce i při ústí řeky Nilu. V zimě 1233/34 zamrzla severní část Jaderského moře a do Benátek se jezdilo po ledě. V zimě 1390/91 zamrzl i kanál La Manche. Dlouhá a studená zima byla v roce 1739/40, začala v listopadu a končila až 4. května, kdy ještě koncem dubna bylo netradičně mnoho sněhu. Když v zimě roku 1383/84 Uherský král Matěj

vedl tažení z Bratislavy do Vídně, byly takové mrazy, že vojsko postupovalo po silném ledě po Dunaji. Ještě náš stařeček Petr Konečný z čísla 3, vyprávěli, že když sloužili asi v r. 1880 u husarů v Šamoríně na Slovensku, jezdili v zimě na saních po ledě přes Dunaj.

I v novodobé historii bylo několik mrazivých zim. Ta největší byla v roce 1929. Následovala po sérii velmi teplých zim, kdy bylo jen velmi málo sněhu, ale teplota v lednu a únoru nevystupovala vůbec nad nulu. Sněhu bylo hodně a zima vyvrcholila 11. února, kdy teploty klesly na celém území pod 30 °C a na Slovensku v obci Víglas naměřili až -41 °C. Pod sněhovou pokrývkou bylo až 85 dní. V této zimě vymrzlo mnoho vinohradů. Celoplošně byly vinohrady poškozené v roce 1953/54 a ještě větší zima byla v roce 1955/56. Časné prosincové mrazy v roce 1971/72 vytvořily slabý základ budoucí úrody. V roce 1981 se opakovala stejná situace a potom ještě v zimě 1986/87 klesla teplota pod kritickou hranici. Takový častý výskyt tuhých zimních mrazů v průběhu desíti let je možné považovat za mimořádný.

Loňské mrazy určitě někde ovlivní výšku úrody, ale podle posledních poznatků je sice násada hroznů menší, ale zase jsou pěkně vyvinuté, takže když nám to nepotluče a zvládneme ochranu, měla by se dosáhnout dobrá cukernatost a tím i dobrá kvalita, a víc nic vinaři nepotřebují.

Prozatím nebyl zaznamenán výskyt moučnatky - padlí révového a ani peronospor - plísňe révové a to

díky příznivému počasí. Hodně je vidět vlnovitost. Proti té by se mělo v této době zasáhnout jedině v tom případě, že by její rozšíření mohlo snížit úrodu a ještě postřík omezit jen na napadnuté keře.

Ochranu proti moučnatce a peronospoře je třeba dělat v termínech a době stanovené signalizací rostlinolékařské služby, pravidelně oznamované na obecní informační tabuli. Na peronosporu je nejúčinnější postřík krátce před vznikem, anebo v začátku vzniku a opakovat by se měl podle průběhu počasí. Proti moučnatce by měly být první postříky sirnaté a další při velkém ohrožení účinnější prostředky jako Falcon EC, Krystal, Quadris, Discus apod. V každém případě je třeba postříky dělat kdy je to potřeba a ne kdy budeme mít na to čas. Každé zpoždění se může velmi vyústit.

Odhlasovali jsme si vstup do EU a je mnoho hlasů, že naše vinařství zanikne. Ty samé černé předpovědi měli i rakouští vinaři, ale teď se ji vede dobře. Samozřejmě jen těm kteří byli na to připraveni a kteří pochopili nutnost spolčovat se v různé družstva a společnosti, aby mohli lépe odolávat zahraniční konkurenci. To se budeme muset naučit i my. Historie se opakuje, protože takováto situace byla si i dobách biblických, v době obležení Jerusalema, kdy prorok Jeremiáš koupil na rozkaz Boha dvůr:

Nebo takto praví Hospodin: Ještě kupování budou domové, a rolí, i vinice v zemi této. (Jeremiáš 32, 15)

Ing. Antonín Konečný

Operát z roku 1840

Ing. Josef Krupička do našeho Štengaráčku píše již několik let. Nyní dal naší redakci k otisknutí naprosto originální dosud nikde nepublikovaný operát z roku 1840, který je uložen v zemském archivu v Brně. Materiál je napsán německy kurentem. Má celkem 12 kapitol. Nyní zveřejňujeme první část. Další kapitoly tohoto zajímavého dokumentu uvedeme v následujících číslech Štengaráčku.

redakce

Šitbořice ke konci feudálního období před zrušením vrchnostenské správy a řízení.

Tento dokument je jedním z mála písemných pramenů k dějinám moravských obcí. Je to dochovaný katastrální oceňovací operát vypracovaný oceňovací komisí podle stavu obcí v roce 1840. Údaje v operátu podávají obraz Šitbořic ke konci období nevolnictví a roboty, před zrušením vrchnostenské správy obcí. Jedná se pravděpodobně o nejstarší dochovaný písemný dokument, který komplexně popisuje naši obec.

Šitbořice byly v té době typickou zemědělskou obcí, kde nebyl rozvinutý žádný průmysl a pokud zde byli řemeslníci, tak pracovali jen pro místní obyvatele. Téměř

veškeré obyvatelstvo nacházelo obživu v zemědělské činnosti na vlastních nebo pronajatých obecních a panských polích a bezzemci pracovali u větších sedláků, na místním panském velkostatku a na okolních panských dvorech.

Šitbořští poddaní přestali robotovat na panském již v roce 1784. Tehdy po zrušení kláštera sv. Anny v Brně, kterému Šitbořice patřili od r. 1551, byl panský velkostatek v Šitbořicích převeden do majetku náboženského státního fondu jako komorní dvůr. Na komorní statky se povinnost roboty nevztahovala. Vrchnostenská správa trvala až do jejího zrušení v roce 1848. Šitbořičtí až do této doby místo roboty platili peněžní dávky a odváděli desátky ze sklizeného obilí. Zemědělské usedlosti - grunty se nesměly dělit nebo prodávat po částech. Grunt mohl majitel prodat pouze celý a to se souhlasem krajského úřadu v Brně. Společenské a ekonomické poměry v zemědělství se nejen v Šitbořicích, ale i v ostatních zemědělských obcích jen pozvolna měnily k lepšímu v souvislosti s hospodářskými změnami v tehdejšímu Rakousku - Uherském mocnářství.

Jaké tedy byly Šitbořice před více než 160 let?

Obec Šitbořice je vesnice s panským dvorem a kostelem, která leží jeden a půl míle severně od města Hustopeče a tři a půl míle jihovýchodně od města Brna na úpatí zalesněné pahorkatiny vybíhající od města Ždánice. Na katastru obce se střídají vyvýšeniny s rovi-

nami a prohlubněmi. Klima je více suchého než vlhkého rázu, které vyhovuje zdraví lidí a zvířat, stejně jako celé zemědělské produkci dané polohou a povahou půdy a založené na obvyklém způsobu obdělávání.

Podle výsledků katastrálního měření obnáší celková plošná výměra katastru obce 2 121 jiter a 627 čtverečních sáhů (1220 ha).

Vesnice leží více v jihovýchodní části katastru, který se rozprostírá od severozápadu proti jihovýchodu a nejvzdálenější místo katastru je od obce 3/4 hodiny daleko.

K zastavěným plochám přiléhají zahrady a za nimi až k polím se prostírají pastviny. Pole se souvisle prostírají v jižní, západní a severní části katastru a jsou jen ve vlhkých prohlubních přerušeny lučními partiemi, které jsou roztroušeny skoro po celém území. Vinohrady jsou střídavě vysazovány východně od vsi a to na jižních svazích. Severní svažité úbočí kopců zaujímají lesy.

Pokud se týká politické a patrimoniální vrchnostenské

správy soudní, podléhá obec úřadu panství Klobouky vzdálenému odsud dvě hodiny. Fara a škola jsou v místě a toto panství k nim vykonává patronát.

Jako pozoruhodnost musí být zmíněna místní sirnata voda, která je ve více studních, ale v jedné ze které berou obyvatelé pitnou vodu je zvláště výrazná. Užívání této vody se připisuje, že místní obyvatelstvo mužského i ženského pohlaví se vyznačuje čistotou pokožky

a vůbec zdravou a silnou tělesnou stavbou.

Jak historické zprávy zmiňují, byl statek Šitbořice dříve samostatný dominikální statek a měl pravděpodobně také zámek se šlechtickým majitelem, po němž se ale do současnosti nezachovala žádná stopa. Později byl spojen a spravován spolu s obcí Moutnice a osadou Rozařín jako komorní statek vrchnostenskou správou v Blažovicích. Roku 1825 byl jako komorní statek prodán majiteli panství Klobouky a s tímto panstvím také spojen.

Ing. Josef Krupička

Tehdejší měrné jednotky:
Míle vídeňská = 4000 sáhů = 7,586 km
Jitro rakouské = 1 600 sáhů čtverečních
= 3 měrice = 0,5755 ha
Pololán = 21 jiter = 12 ha
Čtvrtlán = 11 jiter = 6,3 ha

Senoseč

Za mého mládí a ještě před založením družstva, bylo sečení luk a jetelin jednou z důležitých činností rolníků a usušené seno a suchá jetelina byla základním zimním krmivem pro koně a hovězí dobytek. Starých travnatých luk už bylo málo, většinou se již pěstovala jetelina: vysoká, listnáčka a hešpr a velmi záleželo kdy se sekly, nesměly být přestárlé, ale zase ne moc mladé, obvykle se začaly síct jak se objevily první jejich květy. Někteří rolníci měli již žací stroje, ale většina sekla kosami, říkalo se jim travní, na obilí byly jiné. Kupovaly se v Kloboucích na jarmarku a nejlepší byly rakouské, byly na nich pěkné barevné obrázky alpské krajiny a jméno výrobce. Nová kosa se musela napřed „nakut“, to většinou dělali kováři, ale byli i šikovní jedinci, kteří to také uměli. Nakutí bylo velmi důležité, protože se mohla kosa „zlupatit“, zvlnilo se ji ostří a nedala se potom dobře brousit. A tak když přišel čas, poznalo se to podle toho, že večer po celé dědině bylo slyšet klepání, které oznamovalo, že brzo ráno se vyrazí síct. A skutečně, skoro ještě za tmy, dokud byla rosa, vyšli kosci, kosu na rameně, na řemeni u kalhot „krbek“ s brouskem a s klbaňkou Štengaru v ruce. Dobře bylo když nefoukal vítr, delší čas trvala rosa a nemuselo se síct proti větru. Byla vždy snaha celé pole posíct v jednom dni, proto se zjednávala pomoc na sečení, anebo se pomoc oplácela. Každý kdo šel kolem kosců, pěkně pozdravil: „Pomůž Pán bůh!“ A ti odpovídali: „Dej to Pán bůh!“ a ptávali se: „Jak ti to de?“ a ten odpovídal: „Ale ja deto, mám nuvo koso, rakósko s alpama a tá seče jako jeduvtá, je dobrá rosa a tak se mosíme tmluvat než veschne.“ „Tak teda vás nebodo zdržuvat habeste, to hosošile než dondó dýšče.“ Jakmile posečené jetelina z jedné strany proschla, chodila se obracet, zase za rosy, aby se nedrolilo listí, to už dělávali i děti a jakmile byla pěkně

usušená dávala se do kop. Budťo na kopiska, anebo jenom na zem. A zase se to dělalo za rosy. A až v kopách úplně vyschla vozila se domů. To se složil žebřinový vůz, nachystala se vozní plachta a póza a zase za rosy se vyjelo. Na vůz vyložený plachtou, se suchá jetelina pěkně ukládala až ji byla pořádná fůra. Pak se stáhla pózou a provazy a opatrně se jelo domů. Cesty byly vyježděné, koleje nerovné a aby se fůra nepřevrátila, musela se přidržovat a vyvažovat. Přesto každý rok někdo fůru vyvrátil a staří to komentovali: „Nemehlo, nehomí ježdět s fúro!“

Doma se jetelina ukládala na hůru a když byl dobrá úroda byla hůra naplněná až do „zvonečka“.

A tak letos, jednou brzy ráno ještě za rosy, jsem se šel podívat jak to jde těm dnešním sekáčům. Večer jsem neslyšel, že by někdo kosy naklepával, myslel, jsem si, že to teď dělají ve dne, ale když jsem vylezl na Domaniny, bylo mi hned všechno jasné, jak je to s kosami. V jindy tiché probouzející se přírodě, bylo slyšet jen ptačí zpěv, a řev motorových kos z leva, z prava, zblízka i zdaleka, kraválu jako na tankovém cvičišti. Hned asi u třetí Domaniny, právě spustil nějaký mladší muž ten svůj stroj, kdo to byl, to se poznat nedalo, protože měl na obličejí plexisklový kryt a na uších velkánské protihlukové chrániče. Slušnost mi prikazovala ho pozdravit a tak jsem směrem k němu řekl to staré: „Pomůž Pán Bůh.“ On se na mne podíval a tak jsem to zopakoval, myslel jsem, že mi nerozuměl a on pohybem hlavy to i naznačil, jak by také mohl slyšet, když motor jel naplno a na uších měl chrániče. Tak jsem silnějším hlasem řekl že to nevadí, jenomže on zastavil motor a ptá se: „Co chcete?“ a já nato, nic jen jsem ti říkal „Pomůž Pán Bůh“. „Tak kvůli tomu jsem nemusel zastavovat a ono mi to teď nechytne!“ Podíval se na mne otráveně, jako bych byl já příčinou, že mu to

nechytne. Radši už jsem nic neříkal a pokračoval v cestě abych případně od něho něco nechytł, kdyby mu to nechytlo. Naštěstí mu to chytlo asi na třetí ráz, takže jsem nemusel od něho utíkat. Ve vinohradě jsem si sedl na lavičku a dovzpomínal na to jaká byla senoseč v čase mého mládí a napadlo mi, jak bude na ni vzpomínat tento mladý. Možná, že bude vykládat jak jednou kvůli jednomu starému dědkovi zastavil motor kosy jen proto, že ten ho zdravil a on si myslel, že mu chce něco důležitého říct.

A když jsem se zmínil o brousku. Byly dvojí, kamenné ty byly velmi jemné, používali se na začátku kosení a ke konci kdy už byla kosa víc otupená, používali se brousky Carborundum. Ty se prodávaly na jarmarku v Kloboučích a prodavači lákali kupce veršovaným říkáním. Bylo asi takové:

Přistupte blíže dámy a pánové, přistupte blíže ať uvidíte co jste ještě neviděli a uslyšíte co jste ještě neslyšeli o brousku Carborundum, protože:

dvanáct bylo apoštolů,
jedenáct je hráčů ve fotbalu,
devět bylo kanárů,
ale jenom osm šlo do páru,
sedmero je hlavních hříchů,
šest je půl tuctu,
pět je světadílů,
ale jen čtyři jsou strany světové,
dva jsou potřební do páru,
ale jen jeden je, dámy a pánové
jen jeden je brousek Carborundum,
Carborundum brousek za korunu kousek!

Ing. Antonín Konečný

Blahopřání

V těchto dnech (17. 6. 1923) se dožil neuvěřitelných 80ti let velmi pilný a agilní člen naší redakční rady pan ing. Antonín Konečný. Vždy se všichni těšíme na zasedání redakční rady, protože kromě práce na podobě každého čísla následuje diskuse a beseda často u dobrého vína. A tam s úžasem posloucháme pana Konečného a obdivujeme jeho elán a zápal pro vše nové. Hlavně však čekáme na poutavé zážitky z jeho cest po světě a vůbec z jeho pestrého života. Ať jsou to africké Etiopie nebo Alžír, Francie a také Albanie, Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko, Polsko, Rakousko a jiné. Někdy nám ukázal různé památky a dokumenty z těchto cest. Je jedním z mála Čechů, které osobně přijal legendární Habešský císař Haile Sellassie.

Výborná paměť, vypravěčský talent, výborná znalost starých Šitbořic, občanů, rodáků, velká sečtělost, znalost cizích kultur a náboženství, znalost několika cizích jazyků - francouzsky, německy, maďarsky, polsky, bulharsky, rusky a také trochu anglicky a arabsky, samozřejmě i slovensky, tom jsou plody jeho bohatého života, které si naštěstí nenechává pouze pro sebe.

Ještě dnes ve svém věku je téměř nepostradatelný pro odborné vinařství. Do Vinařského obzoru překládá odborné články z Francouzštiny, je jedním ze spoluautorů obsáhlého Vinařského slovníku ve kterém napsal ce-

lou Francouzskou část. O jeho podílu na našem obecním časopise Vás milí čtenáři nemusím přesvědčovat. Všichni znáte jeho „vinařskou besídku“ a také jeho vzpomínkové články na historii obce. Oceňujeme také, že se ve svém věku naučil ovládat počítač a tak i on již odevzdává své články elektronicky. Jsme rádi, že se rozhodl své cesty za vínem sepsat a už se těšíme na knihu, která zanedlouho vyjde.

Proto, aby ji zdárně dokončil a aby napsal ještě hodně poutavých článků a vzpomínek mu co nejsrdečněji přeje-
me hodně zdraví, radosti a spokojenosti, osobní pohody,
dobrého vína a hlavně hodně štěstí do dalších let.

za všechny Šitbořáky
redakce Štengaráčku

Malovaný kraj

Vážená redakce Štengaráčku,

Podobně jako na redakce dalších obecních zpravodajů obracíme se i na vás s prosbou o pomoc při naší snaze zachovat existenci vlastivědně a národopisně zaměřeného dvouměsíčníku Malovaný kraj.

Zanikne Malovaný kraj?

Někteří z vás tento časopis znají. Vy ostatní pak do-
volte, abychom vám jej aspoň několika větami přiblížili.

Malovaný kraj je nekomerční celobarevný dvouměsíčník o 32 stranách zaměřený na národopis a vlastivědu slovácká. Najdete zde ale rovněž články o zajímavých osobnostech, muzeích a pamětních síních, architektuře ... Na jihovýchodní Moravě asi neexistuje město či vesnice, jimž by někdy v periodiku nebyla věnována pozornost. Autory jednotlivých příspěvků jsou jak odborníci, tak laikové zajímající se o tradice svého domova.

Malovaný kraj byl založen už v roce 1946 skupinou nadšenců sdružených kolem autora řady dnes již zli-

dovělých písní Fanoše Hřebačky – Mikuleckého. Po několika letech vycházet přestal (z politických důvodů) a čtenářům se do rukou dostal až v roce 1969. Dnes mu zánik hrozí opět, jen důvody jsou jiné – ekonomické. Firma Moraviapress, a. s. Břeclav, která jej letos vydává již dvanáctým rokem, periodikum nadále dotovat nehodlá.

Ve snaze časopis zachránit bude ustaveno občanské sdružení, které požádá o finanční pomoc státní orgány. Další významnou možností, jak získat tolik chybějící peníze je zvýšit počet odběratelů Malovaného kraje. Ze zkušeností víme, že naše periodikum je vhodným darem např. pro rodáky ze Slovácka žijící v jiných krajích

naší vlasti nebo v zahraničí. Letos stojí jedno jeho číslo 20 Kč, v roce příštím to pravděpodobně bude 35 Kč, tzn. roční předplatné včetně poštovního bude činit 210 Kč. Suma zdánlivě vysoká, ovšem porovnáte-li ji s cenami časopisů, jež denně vidíte v novinových stáncích ...

Časopis lze koupit v některých novinových stáncích a knihkupectvích či objednat, a to písemně: Malovaný kraj, U Póny 3061, 690 02 Břeclav; telefonicky: 519 305 150 (120, 121); e-mailem: redakce@moraviapress.cz. Na požádání Vám rádi zdarma zašleme výtisk na ukázkou.

*PhDr. Eva Kovaříková
šéfredaktorka Malovaného kraje*

Sport

Mistrovství ČR v kolové

Finálový turnaj o mistra České republiky v kategorii dorostu proběhl 5. 4. v Chrastavě. Z našeho oddílu se do tohoto turnaje probojovala dvojice Ladislav Lejska-Roman Viktorin, která získala bronzovou medaili a třetí místo za vítěznou Svitávkou a domácí Chrastavou. Turnaj proběhl v krásné atmosféře, kterou vytvořili diváci z nichž většina kolovou někdy hrála, neboť byli na tento turnaj pozváni všichni bývalí hráči, kteří kdy hráli za Chrastavu.

V sobotu 24. 5. hostila Svitávka nejlepší žákovská družstva z České republiky ve finále o MČR. Do tohoto turnaje se kvalifikovala dvě družstva Šitbořic. Obě družstva se neztratila a získala pro Šitbořice stříbrnou a bronzovou medaili. Vítězem turnaje a mistrem ČR se stala domácí Svitávka za ní na druhém místě naše dvojice David Wamser - Robert Zvolánek. Třetí místo vybojovali další naši hráči Olin Blaha - Broněk Lengál.

V kategorii mužů se probojovala do kvalifikačního turnaje o II. ligu dvojice Ladislav a Lukáš Lejskovi. Tento turnaj proběhl dne 7. 6. v Šitbořicích. Za náš oddíl nakonec hrála dvojice Lukáš Lejska - Roman Viktorin z důvodu neúčasti Ladislava Lejsky (Chorvatsko).

První část turnaje byla výborná a pomýšleli jsme na postup, ale výkony v druhé části turnaje nás odsunuly na celkově páté místo. Předvedená hra našich hráčů nám však dává naději, že v dohledné době se bude v Šitbořicích hrát II. liga v kolové mužů.

*Ladislav Lejska
trenér*

Kolová mezinárodně

V sobotu 31. 5. 2003 se konal v německém Grosskoschenu přátelský mezinárodní turnaj v kolové mládeži mezi krajem Jihomoravským (ČR) a spolkovou zemí Brandenburg (SRN).

Za Jihomoravský kraj byli nominováni hráči TJ Sokol Šitbořice, CK Svitávky a Favoritu Brno. Tento turnaj se konal ke 30. výročí založení jezera „Senftenberger See“.

Turnaj probíhal na dvou hřištích, kdy dopoledne se

odehrávaly turnaje mladších žáků a mladších dorostenců, odpolední turnaje patřily starším žákům a juniorům.

Za TJ Sokol Šitbořice nastoupili mladší žáci: Tomáš Zelinka, Miroslav Starý a za mladší dorostence: Lukáš Petrla, Roman Lengál. Celkově v těchto dvou turnajích naše reprezentace Jihomoravského kraje nesplnila očekávání a v celkově prohrála v poměru 21:5.

Odpoledne byly zahájeny další dva turnaje, a to turnaj starších žáků, ve kterém nastoupila dvě družstva Šitbořic a jedno družstvo Svitávky. Tato družstva suverénně zvítězila a porazila domácí hráče v poměru 14:4. Nejlépe na tomto turnaji zahrálo družstvo Šitbořice II. (Bronislav Lengál, Olin Blaha - třetí na MČR 2003), které předvedlo nejvyrovnanější hru a zvítězilo před naší dvojicí Šitbořice I. (David Wamser, Robert Zvolánek - druží na MČR 2003).

V turnaji juniorů (do 18 let) se umístila družstva startující za Jihomoravský kraj na druhém a čtvrtém místě. Druhé místo vybojovali hráči TJ Sokol Šitbořice Ladislav Lejska, Roman Viktorin a čtvrté místo hráči Favoritu Brno. Utkání juniorů bylo vyrovnané 4:4.

Celkově utkání skončilo ve prospěch země Brandenburg v poměru 29:23.

*Ladislav Lejska
trenér*

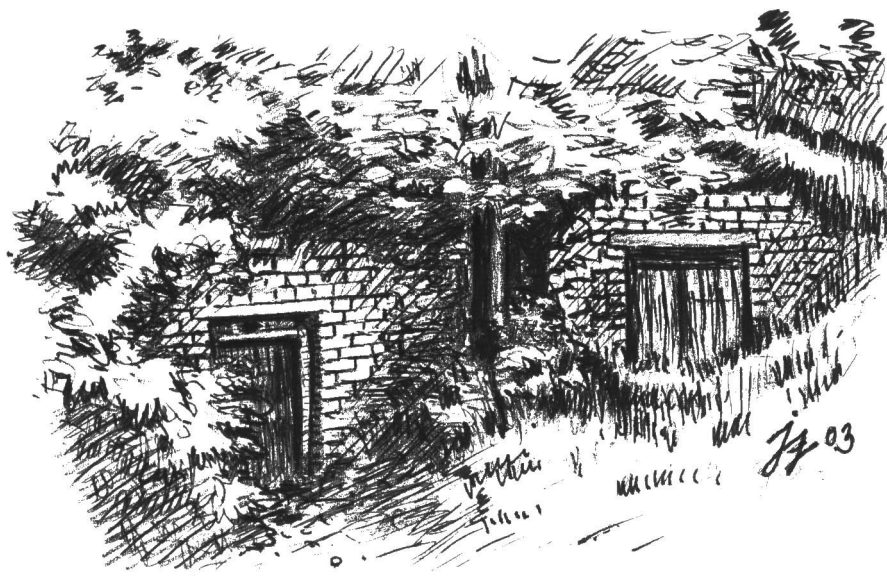
ŠITBOŘICE OPEN 2003

TJ Sokol Šitbořice pořádá 5. ročník tenisového turnaje ve čtyřhře mužů.

Turnaj je rozložen na dvě části z nichž první část proběhne postaru tzn. od 27. 6 do 1. 8. 2003 sehrají družstva jednotlivé zápasy po vzájemné dohodě termínu dle rozlosování. Z této první části postoupí 8 družstev do závěrečného finálového turnaje, který se bude konat dne 2. a 3. srpna 2003. Finále se uskuteční na tenisovém hřišti za sokolovnou.

Ladislav Lejska

Zákoutí naší vesnice

Na hádanku z minulého čísla nám znovu jako první odpověděla paní Rozalie Vozdecká:

„Tyto čtyři sklepy se nacházejí v kopci Domaniny nad ulicí zvanou ‚Na Zámečku‘.“

Napsala nám také, že v prvním sklepě se před 58 lety zdržoval štáb Rudé armády.

Sklep teď patří paní Růženě Nevídalové, další, za chodníkem je pana Cyrila Urbánka, další pana Ladislava Drabálka a poslední je pana Ladislava Tihlaříka.

... či sklepy jsou na tomto obrázku? (zatím to neví ani autor kresby!)

Inzerce

Šitbořice OPEN 2003

Finálový turnaj se uskuteční dne 2. a 3. 8. 2003
na tenisovém hřišti za sokolovnou.

Předpokládaný časový rozvrh turnaje:

1. den

Začátek v 8 hod. – zahájení, rozlosování pořadí zápasů.
V 9 - 16 hod jednotlivá utkání čtvrtfinále dle rozlosování.
Čtyři zápasy.

2. den

Začátek v 8 hod. – dopoledne se sehrají dva semifinálové zápasy.
Od 14 hod. finále.

Všechny zápasy mimo finále budou sehrány na dva vítězné sety. Finálový zápas bude sehrán na tři vítězné sety.

Zveme všechny příznivce na turnaj.
Pro diváky a hráče bude připraveno občerstvení.

☞ NEPŘEHLÉDNĚTE ☞

Tamary NOVÉ & Ivony KULHÁNKOVÉ
Od května 2003
OPRAVY

☞ AKTOVEK, KABELEK, BATOHŮ, ☞
OPASKŮ A POD.
(NĚKTERÉ DRUHY OPRAV KUFRŮ A KUFŘÍKŮ)

☞ VÝROBA A PRODEJ ☞
KOŽENÉ GALANTERIE

☞ VÝROBA NA ZAKÁZKU ☞
DLE VAŠICH PŘEDSTAV A NÁVRHŮ

☞ NAŠE ADRESA ☞
ULICE HLINKY 94 BRNO - PISÁRKY

PRACOVNÍ DOBA PO - PÁ 9 - 18
TELEFON 543 211 082

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, červen 2003, č. 2003/2, ročník 9
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka, zástupce šéfredaktora: František Franěk
členové redakční rady: Ing. Antonín Konečný, Zuzana Baranová, Mgr. Bronislav Kolegar
sazba: František Valíček ml.
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
náklad: 570 kusů, neprodejné